

คู่มือสถานศึกษาปลอดภัย

MOE
SAFETY CENTER
สถานศึกษาปลอดภัย

Anubanhua fais School

โรงเรียนอนุบาลหัวฟาย
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย

ด้วยโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย มีความห่วงใยและตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากรและนักเรียน เพื่อให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้มาติดต่อราชการปลอดภัยจากอุบัติเหตุ เหตุร้าย ภัยพิบัติสิ่งที่เป็นอันตราย ทั้งต่อจิตใจ ชีวิต ทรัพย์สิน และรักษาทรัพย์สินของทางราชการ จึงกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย ดังนี้

๑. ให้ครูและนักการภารโรงสำรวจ ตรวจสอบ ห้องเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องปฏิบัติการ ห้องพิเศษ ห้องน้ำ ห้องส้วม แหล่งเรียนรู้ อุปกรณ์เครื่องเล่นกีฬา พัสตุอุปกรณ์อื่น ๆ โดยรอบบริเวณโรงเรียนเป็นประจำทุกวันให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรง หากพบว่าวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อาจเกิดอันตราย ให้แจ้งต่อครูเวรประจำวัน หัวหน้างานอาคารสถานที่และหรือผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันทีแล้วดำเนินการซ่อมแซมให้เป็นที่เรียบร้อย

๒. ให้ครูและนักการภารโรงสำรวจ ตรวจสอบ เครื่องตัดหญ้า รถตัดหญ้า อุปกรณ์ตัดหญ้า ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรง หากพบว่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุดให้แจ้งต่อครูเวรประจำวัน หัวหน้างานอาคารสถานที่และหรือผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันทีและดำเนินการซ่อมแซมให้เป็นที่เรียบร้อย กรณีการตัดหญ้าให้ใช้ความระมัดระวัง ไม่ประมาท เลินเล่อ ควรเลือกเวลาที่ปลอดภัย เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดเสาร์อาทิตย์ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

๓. ให้ครูและนักการภารโรงตรวจตรา ตรวจสอบ สายไฟฟ้า ระบบไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด ระบบ ประปา ทั้งใน อาคารเรียน นอกอาคารเรียน บริเวณโรงเรียน เป็นประจำทุกวัน หากพบข้อบกพร่อง อุปกรณ์ วัสดุ ชำรุดเสียหาย ไฟฟ้ารั่ว น้ำประปารั่ว ให้แจ้งครูเวรประจำวัน หัวหน้างานอาคารสถานที่หรือแจ้ง ผู้บริหารสถานศึกษาทราบ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย

๔. ให้ครูเวรประจำวัน เฝ้าระวัง สำรวจ ตรวจสอบ ป้องกัน แก้ไข เรื่องมลภาวะที่เป็นพิษที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ วัตถุที่เป็นอันตราย เช่น ระเบิด อาวุธ สารพิษ แก๊สพิษ สิ่งแปลกปลอม เศษแก้ว เศษตะปู ฯลฯ โดยติดต่อประสานงานผู้นำชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ทันทั่วทั้งที่และแจ้งให้หัวหน้าฝ่ายงานที่รับผิดชอบหรือแจ้งผู้บริหารสถานศึกษาทราบด้วย

๕. หากสำรวจพบว่า อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ระบบไฟฟ้า ระบบประปาชำรุดเสียหาย และสุวัสัยที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้เสร็จทันทั่วทั้งที่ให้นักการภารโรงจัดทำแนวกั้น จัดทำป้ายเตือน ประสานครูเวรให้แจ้งเตือนนักเรียนให้ระมัดระวัง ไม่เข้าใกล้ และรีบดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จในระยะเวลาที่เร็วที่สุด และแจ้งให้หัวหน้างานอาคาร สถานที่ หรือแจ้งผู้บริหารทราบด้วย

๖. ให้ครูเวรประจำวันและครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนที่มาถึงโรงเรียนในตอนเช้า ควบคุมการทำความ สะอาด ห้องเรียน เขตรับผิดชอบ กิจกรรมโฮมรูมหลังเลิกแถวประจำวัน การรับประทานอาหาร

โดยควบคุม ตรวจสอบตราตรวจสอบความผิดปกติของนักเรียน หากพบปัญหาให้ประสานงานครูที่ปรึกษา หรือผู้ปกครอง เพื่อทำการแก้ไขและแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันที

๗. ให้ครูที่ปรึกษาทำหน้าที่ครูแนะแนวให้คำแนะนำ ปรึกษา จัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในชั้นเรียนที่ได้รับมอบหมาย ให้ความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทร พัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ โดยการสนทนาซักถาม ควบคุม กำกับ ติดตามอยู่เสมอ หากพบความผิดปกติหรือการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันที

๘. ให้ครูเวรประจำวันและครูที่ปรึกษา ติดตาม ดูแล เอาใจใส่ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดให้โทษ พฤติกรรมเสี่ยงด้านการพนัน อบายมุขต่าง ๆ พฤติกรรมเสี่ยงด้านชู้สาว พฤติกรรมเสี่ยงปัญหาทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงการเล่นเกมและอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท การถูกเอารัดเอาเปรียบการถูกรังแก ถูกละเมิดทางร่างกายและจิตใจ หากพบความผิดปกติให้ดำเนินการช่วยเหลือประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้อง และแจ้งให้ผู้บริหารทราบต่อไป

๙. ให้ครูผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจสอบการประกอบอาหารกลางวัน การจำหน่ายสินค้าของร้านค้า ผู้ค้าทั้งใน สถานศึกษาและโดยรอบสถานศึกษา เน้นย้ำให้นักเรียนได้รับโภชนาการที่สะอาด ปลอดภัย มีประโยชน์ และประสานงาน ขอความร่วมมือร้านค้า ผู้ค้าให้จำหน่ายสินค้าที่ดี มีคุณภาพ ถูกต้อง ตามระเบียบ กฎหมาย และนโยบายของโรงเรียน

๑๐. ให้ผู้ที่ได้แต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังความปลอดภัยสถานที่ราชการตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยเคร่งครัด

๑๐.๑ หากผู้ใดได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการนอกท้องที่อำเภอหรือจังหวัด หรือได้รับ อนุญาตให้ลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และจะต้องจัดหาเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย ให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรแทนผู้อื่น แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

๑๐.๒ หากผู้ใดที่ป่วยและวันที่ป่วยตรงกับวันที่จะปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย และการป่วยนั้นยังสามารถที่จะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบว่าตนได้ป่วย และไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการได้ ให้ผู้นั้นแจ้งผู้บังคับบัญชาหรือผู้ตรวจเวรทราบโดยวิธีใดวิธีหนึ่งของผู้บังคับบัญชา หรือผู้ตรวจเวรจะพึงทราบได้ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยสั่งการต่อไป

๑๑. ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน และหรือครูที่รับผิดชอบอาคารสถานที่จัดทำข้อมูล สารสนเทศ ที่อยู่ เบอร์ติดต่อ ของนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองครู ผู้นำชุมชน สถานีนามัย โรงพยาบาลตำรวจ หน่วยกู้ชีพ องค์การบริหารส่วนตำบล หน่วยงานต้นสังกัด อำเภอ จังหวัด ศาล และที่เกี่ยวข้อง เพื่อการติดต่อประสานงานการส่งต่อได้ทันที และให้ปรากฏได้ชัดเจนไว้ในที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

๑๒. ให้ครูผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับแต่งตั้งควบคุมนักเรียนไปทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่ การไปทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ เนตรนารี การไปเข้าค่าย การไปร่วมกิจกรรม การไปแข่งขัน จัดทำประวัติและประกันชีวิต แสดงรายละเอียดของนักเรียน กำกับ ควบคุม ดูแล เอาใจใส่ รักษาความปลอดภัย ให้แก่นักเรียนอย่างเต็มความสามารถ หากเกิดเหตุอันตรายให้ดำเนินการแก้ไขและหรือนำนักเรียนไปเข้ารับการรักษาโดยด่วน ตลอดทั้งประสานงานให้ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแจ้งให้ผู้บริหารทราบทันที

๑๓. ให้ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการรักษาความปลอดภัย ของ โรงเรียนอนุบาลหัวฝายเมื่อสิ้นปีการศึกษา เสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและเผยแพร่

ต่อสาธารณชน แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุง แก้ไข พัฒนามาตรการรักษาความปลอดภัยในปีการศึกษา
ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

จึงประกาศมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางนอมล พันธุ์ตัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย

คำนำ

ด้วยโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย มีความห่วงใยและตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากร และนักเรียน จึงกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาและสร้างมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุขเป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัย ดังนั้นโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย ซึ่งมีภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ความปลอดภัยของสถานศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขแล้ว ยังมีผลต่อการพัฒนาด้านอื่น ๆ อีกด้วย เอกสารมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแล ความปลอดภัยของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัยและปัญหาทางสังคม ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านสัตว์มีพิษ ขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนให้คู่มือเล่มนี้มีความสมบูรณ์เพื่อให้สถานศึกษาได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนอนุบาลหัวฝาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนเมืองหลังสวน	๑
๑) เป้าประสงค์	๑
๒) เป้าหมาย	๒
๓) ยุทธศาสตร์	๒
๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย	๒
๓. แนวทางและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญา อุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมอื่น	๓
๑. ภัยบุคคล	๓
๒. ภัยจากอุบัติเหตุ	๕
๓. การป้องกันอุบัติเหตุ	๘
๔. การป้องกันและแก้ไขปัญาทางสังคม	๘
๕. สุขภาพอนามัยของนักเรียน	๑๔
ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน	๑๘
มาตรการที่ ๑ แนวทางการป้องกันภัย	๑๘
มาตรการที่ ๒ แนวทางการช่วยเหลือเมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	๑๙
มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ	๒๐
มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ	๒๐
กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงานมาตรการป้องกันภัย	๒๑
๑. มาตรการป้องกันภัย	๒๑
๒. มาตรการแนวทางการช่วยเหลือเมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	๒๒
๓. มาตรการเยียวยาและการบำรุงขวัญ	๒๓
๔. มาตรการการรายงานเหตุ	๒๔

มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
โรงเรียนอนุบาลหัวฝาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
“สถานศึกษาปลอดภัย”

**๑. นโยบายและการกำหนดมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย**

ด้วยโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย มีความห่วงใยและตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ของบุคลากร และนักเรียน จึงกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาและสร้างมาตรการรักษา
ความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแล
ช่วยเหลือให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัย
ดังนั้นโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย ซึ่งมีภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีคุณภาพ
ความปลอดภัยของสถานศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพราะนอกจาก
จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขแล้วยังมีผลต่อการพัฒนาด้านอื่น ๆ อีกด้วย

ดังนั้นโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย ซึ่งมีความรับผิดชอบในการจัดและพัฒนาศึกษาให้เกิดคุณภาพ
พร้อมทั้งดูแล ปกป้อง ค้ำครองและช่วยเหลือให้บุคลากรและนักเรียนในสถานศึกษามีความมั่นใจในความปลอดภัย
และอยู่ร่วมกันในสถานศึกษาอย่างมีความสุข จึงได้กำหนดแนวทางและมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขึ้น

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านอุบัติเหตุ ด้านอัคคีภัย
และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วม
และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีความพร้อม
สามารถป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน
ทั้งด้านอุบัติเหตุ อัคคีภัยและปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้องและค้ำครอง
ความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดและสามารถอยู่ในสังคม
ได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สถานศึกษา โดยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่รับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย
ของสถานศึกษา

๒) เป้าหมาย

(๑) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนใน สถานศึกษา
ได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งที่เกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่าง

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนอนุบาลหัวฝาย

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของหลักสิทธิ มนุษยชน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑. ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุอุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒. กำหนดมาตรการหลัก	ปฏิบัติมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข ตามมาตรการ
๓. กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นและสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรม	จัดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม (กิจกรรมรณรงค์สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐ เปอร์เซนต์,กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ฯลฯ)
๕. กำหนดเวลาและ ผู้รับผิดชอบ	กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

๓. แนวทางและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญห อุบัติเหตุอุบัติภัย และปัญหาทางสังคมอื่น

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยบุคคล ๑.๑. ครูกับนักเรียน	๑. โรงเรียนกำหนด กฎ ระเบียบ ที่มาจากข้อเสนอแนะและการมีส่วนร่วมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนถือปฏิบัติได้โดยไม่ขัดต่อหลักสิทธิเสรีภาพของบุคคลโดยจัดพิมพ์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองได้ทราบ ๒. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) เพื่อทำความเข้าใจและหารือ ข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการคุ้มครอง ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและแจ้งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน ๓. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนด้วยวิธีความรุนแรงหรือแบบกลั่นแกล้งความโกรธหรือความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียนและความร้ายแรงของ พฤติการณ์ ประกอบการลงโทษด้วยเพื่อที่จะแก่นิสัยความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียน ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบ กฎหมาย ต้องทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษการกระทำความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งมีการลงโทษ ผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง (๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษา ในกรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษาหรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่ซัดหาลาบ (๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณี ที่ นักเรียนและนักศึกษากระทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้ เป็นไปตามแนวทางกระทรวง กำหนด	
๑.๒ ครูกับบุคคลอื่น	๑. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) โดยให้ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาได้พบกับ ผู้ปกครองเพื่อแจ้งพฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำความเข้าใจรวมทั้งหาหรือแนว ทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน ๒. จัดให้ครูที่ปรึกษาได้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๓. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษ นักเรียนที่ประพฤติผิดกฎระเบียบ กฎหมาย ต้องแจ้งให้ ผู้ปกครองรับทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษการกระทำ ความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมีการ ลงโทษผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ ร้ายแรง (๒) การทำทัณฑ์ ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสม กับสภาพนักเรียนตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษาในกรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษาหรือได้รับ โทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือและเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบ ความผิด และรับรองการทำ ทัณฑ์บนไว้ด้วย (๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่า ด้วยการตัด คะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูล หลักฐาน (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่ นักเรียนกระทำ ความผิดที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตาม แนวทางที่กระทรวงกำหนด	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑.๓ ครูกับครู	๑. ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายของข้าราชการ วิธีปฏิบัติราชการในสถานศึกษา ๒. ประเมินสภาวะทางอารมณ์ให้กับข้าราชการครูอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนครู	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง
๒. ภัยจากอุบัติเหตุ ๒.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้าง และส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ตามความจำเป็น ๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาเพื่อระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ทุกชั้นเรียนและแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๒ อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา	๑. มีนโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรและมีประกาศนโยบายให้เห็นได้ชัดเจน ๒. มีแผนงานและงบประมาณดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน ๓. อบรมหรือสาธิตหรือจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่บุคลากร ๔. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๕. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้นและนำส่งสถานพยาบาล ๖. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/ บ่อน้ำ/สระน้ำอย่างเข้มงวด ๗. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๘. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๙. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุพลัดพลอม ซึ่งอาจเป็นอันตรายหรืออุบัติเหตุอันตราย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๑๐. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๑๑. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๑๒. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	
๒.๓ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชนเพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการโดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหามลภาวะให้กับนักเรียนบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๔ อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๕ อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้านและสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๖ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปนอก สถานศึกษา และการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุมดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อ ขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจ สภาพรถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัย ทุก ครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่เพื่อความปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัย ทางถนน	
๒.๗ อุบัติเหตุจาก ยานพาหนะรับ-ส่ง นักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย ยานพาหนะ รับ-ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยมีสภาพ พร้อมสภาพการใช้งานอยู่ตลอดเวลา ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ฯลฯ ประจำ ยานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของ ผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารเพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียน และเจ้าของรถ เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอก ล้อ ขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์ ๘. จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน ๙. จัดทำระบบประกันภัยโดยความสมัครใจให้กับนักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๓. การป้องกันอุบัติเหตุ ๓.๑ อัคคีภัย/ วัตถุอันตราย/ ธรณีพิบัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟไหม้ไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรายงานต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๑๒. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๔. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม ๔.๑ การล่วงละเมิดทางร่างกาย และจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยงโดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครูนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือโดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็ก และ ครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. นักจิตวิทยาเขต ๗. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๔.๒ การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกัน แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันทีเมื่อเกิดปัญหาเพื่อ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการหลากหลาย	
๔.๓ การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้หน่วยงานที่มีบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือ MOU เครือข่ายคุ้มครองเด็กจังหวัดให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกัน แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแลโดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบ ตามลำดับ ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานพินิจ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๔ การถูกล่อลวงและ ลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยามเจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพาและวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครูผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดย รายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	
๔.๕ สื่อลามก อนาจาร	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา เพศวิถี ศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรมที่ดีและเหมาะสมในทางสังคม ให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแลตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษหากพบนักเรียนนำสื่อลามก อนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้นติดตามและเฝ้าระวังภายหลัง ดำเนินการแก้ไขแล้วเพื่อ ติดตามผล	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๖ อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษาเป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักถึงโทษพิษภัยและปัญหาอบายมุขที่มีผลกระทบต่อการเรียน และความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุมโดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เป็นไปตามแนวทางการจัดระเบียบสังคม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๕. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในแนวทางที่ไม่เหมาะสม ๖. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตาม สอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๗. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงเพื่อเฝ้าระวังป้องกัน ๘. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน ๙. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในระดับพื้นที่	
๔.๗ พฤติกรรมชั่วสาว	๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศและจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้นให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ไม่มีมั่วสุม อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครองชุมชน และโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหา ข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไขในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชา รายงานตามลำดับขั้นตอน ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหาและร่วมมือ ช่วยกันแก้ไข ปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตามกำกับดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๘ อินเทอร์เน็ตและเกม	๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือผู้ปกครองเครือข่ายผู้ปกครองเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันกวดขันดูแลตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับติดตามการมาเรียนของนักเรียน และประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนและให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่าง ๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อติดตาม ตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ตร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๙ การกลั่นแกล้ง (Bully)	๑. ปลูกฝังให้นักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาเคารพสิทธิของผู้อื่นและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ๒. จัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องของการกลั่นแกล้งและการปฏิบัติตนเชิงบวกต่อผู้อื่น ๓. ให้ความรู้กับผู้ปกครองเพื่อการเอาใจใส่และสังเกต สัญญาณความผิดปกติของบุตรหลาน ๔. มอบหมายครูประจำชั้นและครูผู้สอนสอดส่องดูแล ๕. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมแก่นักเรียน ๖. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา ๗. ประสานผู้ปกครองเมื่อเกิดปัญหาเพื่อการแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๑๐ ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ (LGBTQ)	๑. ทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทาง เพศ เพศสรีระ การแสดงออกทางเพศ ภาวะให้กับนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา ๒. การสร้างสภาพแวดล้อมที่แสดงออกถึงการเคารพในความหลากหลายทาง เพศรวมไปถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเคารพและเท่าเทียม ๓. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ๔. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๑๑ การแสดงออกทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตย	๑. สถานศึกษาเปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการแสดงทางความคิดเห็นภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ๒. ผู้บริหารโรงเรียนต้องคำนึงถึงการใช้สิทธิเสรีภาพในการ แสดงออกและความปลอดภัยของนักเรียนโดยไม่ให้มี บุคคลภายนอกเข้าร่วมการชุมนุม ๓. สถานศึกษาจะต้องละเว้นจากการแทรกแซงหรือจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพ ในการชุมนุมโดยปราศจากฐานทางกฎหมายที่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามหลักความจำเป็นและหลักความได้สัดส่วนในบริบทของสังคมประชาธิปไตย ๔. สถานศึกษามีหน้าที่อำนวยความสะดวกและปกป้องคุ้มครองผู้ชุมนุมจากอันตรายหรือความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น ๕. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมของนักเรียน ๖. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ที่นักเรียนสามารถลองผิดลองถูกในการใช้สิทธิ เสรีภาพของพวกเขาในระบอบประชาธิปไตยในกรณีที่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ครูอาจารย์ และผู้บริหารสถาบันก็ควรที่จะใช้ความเมตตากำกับดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้ลูกศิษย์ทั้งหลายใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมได้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทสังคมประชาธิปไตย ดังนั้นหากเข้าใจตรงกัน ว่าหน้าที่ของครูคือการสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม เพื่อที่ในวันข้างหน้าพวกเขาจะเป็นกำลังสำคัญที่ ขับเคลื่อนประเทศไทยชาติ การสอนลูกศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีในสังคม ประชาธิปไตยก็ควรจะเป็นเป้าหมาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	ที่ครูอาจารย์และ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้อง ให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่า วิชาการในห้องเรียน	
๔.๑๒ ข่าวปลอม (Fake News)	๑. สถานศึกษาสร้างความตระหนักถึงผลกระทบต่อข่าวปลอม แก่ผู้เรียน บุคลากรชุมชนในพื้นที่ด้วยช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ ๒. สถานศึกษาจัดอบรมสอนเสริมเพิ่มทักษะหลักสูตรการรู้เท่าทันสื่อให้กับนักเรียนทุกระดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน
๕. สุขภาพอนามัย ของนักเรียน ๕.๑ สุขภาพอนามัย วัยเรียน	๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครูและบุคลากรในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคติดต่อและโรคระบาดต่าง ๆ ๒. จัดทำมาตรการการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะ ใน สถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้งประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจกผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส่วนที่ถูกต้องสุขอนามัย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และดูแลลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง
๕.๒ การอุปโภค บริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศและกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะการบำบัดน้ำเสียและจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียนให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแล รักษาพยาบาลร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น	
๕.๓ สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕	๑. ให้ความรู้กับนักเรียนและรณรงค์ให้นักเรียนใส่หน้ากากอนามัยเมื่อต้องอยู่กลางแจ้งหรือบนท้องถนน ๒. สถานศึกษาลดหรือเลี่ยงการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง ๓. จัดกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียนอาคารเรียนอย่างสม่ำเสมอ ๔. การจัดประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจในการป้องกันตนเองจากปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ พร้อมขอความร่วมมือผู้ปกครองและชุมชนร่วมกันช่วยลดสาเหตุการเกิดฝุ่น PM ๒.๕ ๕. สถานศึกษาส่งเสริมการสร้างเครือข่ายนักเรียนนักศึกษา ลูกเสือ-เนตรนารี นักศึกษาวิชาทหาร จิตอาสา เพื่อร่วม รณรงค์ การป้องกันเฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาฝุ่นละอองใน สถานศึกษาตามความเหมาะสม ๖. สถานศึกษาจัดทำคู่มือการเรียนการสอนว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและข้อควรปฏิบัติในการร่วมกันลดโลกร้อนรวมทั้งจัดทำหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในทุกระดับชั้น ๗. สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดความตระหนักรู้จิตสำนึกที่ดีและมีส่วนร่วมในการควบคุม ป้องกัน แก้ไขและลดปัญหานำไปสู่การใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและ คุณภาพ ชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน ๘. ประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดองค์ความรู้รวมถึงการป้องกัน แก้ไข ปัญหาฝุ่น ละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ และการดูแลสุขภาพ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักการภารโรง ๖. พนักงานขับรถ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕.๔ การป้องกัน การแพร่ระบาดของโรค ในสถานศึกษา (COVID-๑๙)	๑. มีมาตรการคัดกรองวัดไข้และอาการเสี่ยงก่อนเข้าสถานศึกษา ๒. สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา ๓. จัดจุดล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์อย่างเพียงพอ ๔. จัดระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย ๑-๒ เมตร ๕. ทำความสะอาดห้องเรียน/พื้นผิวสัมผัสร่วม เปิดหน้าต่าง ประตูระบายอากาศ ๖. ไม่จัดกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก เหลื่อมเวลา ลดเวลาทำกิจกรรม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักการภารโรง ๖. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๕.๕ สารเสพติด	๑. ประกาศนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาทุกปีตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ๒. จัดกิจกรรมสร้างการรับรู้เฝ้าระวังสร้างภูมิคุ้มกันกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยผ่านช่องทางที่หลากหลายในสถานศึกษา เช่น โซเชียลมีเดีย เสียงตามสายพูดหน้าเสาธง กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหลังเลิกเรียน คาบว่าง จัดบอร์ดนิทรรศการ ตามความเหมาะสม ๓. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิตเพื่อสร้างความตระหนักและให้นักเรียนเกิดความรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ๔. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา และเครือข่าย บุคคล/กลไกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เช่น เครือข่ายนักเรียน เครือข่าย ผู้ปกครอง เครือข่ายเยาวชน กลุ่มเพื่อนนักเรียน สภาดัง และเยาวชน องค์การวิชาชีพ เป็นต้น ๕. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้องและเพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และห่างไกลจากยาเสพติด เช่น ศิลปะ ดนตรีกีฬา กิจกรรมจัดทำสื่อ สร้างสรรค์กิจกรรมในรูปแบบออนไลน์กิจกรรมรณรงค์ เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติด วันงดสูบบุหรี่โลก เป็นต้น ๖. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น ทีม งานสหวิชาชีพ เครือข่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) ฯ ๗. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๙. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาดร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๑๐. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๑๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๒. คัดกรองและตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ ๑๓. คัดกรองนักเรียนเพื่อค้นหาเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มใช้ยาเสพติดและมีระบบติดตามเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในรูปแบบที่เหมาะสม	
๕.๖ การป้องกันภัยจากสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่นตัดแต่งกิ่งไม้กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครูบุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น โรงพยาบาลสุภาพตำบล กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ภูมิคุ้มกันหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการกำจัดสัตว์มีพิษอื่น ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลกรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อมโดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

โรงเรียนอนุบาลหัวฝาย มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ แนวทางการป้องกันภัย

๑.๑ มีแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

๑. ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ “สถานศึกษาปลอดภัย”

๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยในสถานศึกษา

๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ ทักษะ ทักษะ ดังนี้

๑) เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพของเด็กและบทบาทหน้าที่ของครู

๒) ทักษะการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและทักษะการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๓) ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ความคิดเห็นที่แตกต่าง

๔) ทักษะการจัดการเหตุในภาวะฉุกเฉิน

๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ๔ องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนวทางการต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสภานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา

๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาสและความเหมาะสม

๑.๓ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา

๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย

๒. มีมาตรการความปลอดภัยที่หลากหลายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหา

๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

๑.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่ายคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธาน รองผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน ผู้แทนครู ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองกลุ่มบริหารงานบุคคล/กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบเป็นกรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย

๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความ

เหมาะสม

- ๓) วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น
- ๔) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด
- ๕) ดูแลช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม
- ๖) กำกับติดตามและประเมินผลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

มาตรการที่ ๒ แนวทางการช่วยเหลือเมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

๒.๑ จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์

- ๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา
- ๒. สร้างความตระหนักประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่น การซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนี ไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

๒.๒ คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้นในสถานศึกษา

๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์และคัดกรองให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา

๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดระดับความรุนแรงของเหตุการณ์

๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที

๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที

๒.๓ จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น

๒. สถานศึกษาระบุเหตุช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การเก็บข้อมูล การรับฟังการเจรจา ตีความ การประสานความร่วมมือ เป็นต้น

๒.๔ ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ) มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจนเป็นการเฉพาะกับสถานการณ์เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

๒.๕ ติดตามและประสานงานในการประเมินสภาพจิตใจของนักเรียนมีการประสานงาน ติดตาม และ ประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

๓.๑ มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟูจิตใจผู้ที่ได้รับผลกระทบ

- ๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย
- ๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคมเพื่อสร้างความภาคภูมิใจ

๓. จัดส่งนักจิตวิทยาลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)
- ๓.๒ ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
 ๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่สามารถตรวจสอบได้ เช่น การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเด็กนักเรียนหรือผู้ประสบภัยในสถานศึกษาการขอรับบริจาค ฯลฯ
 ๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และผู้ได้รับผลกระทบ
 ๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมี เช่น เงินกองทุนช่วยเหลือเด็กจาก พมจ. เงินกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กส. ศ.) เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

- ๔.๑ รายงานระหว่างประสบเหตุ
 - ๔.๑.๑ กรณีฉุกเฉิน
 ๑. กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)
 - รายงานต้นสังกัดทราบทันที
 - ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ
 - ๔.๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน
 ๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน
 - รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ
 - บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด
- ๔.๒ รายงานหลังประสบเหตุ
 - รายงานผลการดำเนินการ
 - รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ๔.๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษารายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงานมาตรการป้องกันภัย

๑. มาตรการป้องกันภัย

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มีแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	๑. ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ “สถานศึกษาปลอดภัย” ๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครูบุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและ ผู้ได้รับผลกระทบ	๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ทัศนคติทักษะ ใน ๓ ด้าน ดังนี้ ๑) เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพของเด็กและบทบาทหน้าที่ของครู ๒) ทักษะการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและทักษะการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๓) ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ความคิดเห็นที่แตกต่าง ๔) ทักษะการจัดการเหตุในภาวะฉุกเฉิน ๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ๔ องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนวทางการต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสภานักเรียนหรือกล่อรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา ๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาสและความเหมาะสม
๓. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา	๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย ๒. มีมาตรการความปลอดภัยที่หลากหลายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหา ๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธาน รอง ผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธาน ผู้แทนครูผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองกลุ่มบริหารงานบุคคล/กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ ๑) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย ๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความเหมาะสม ๓) วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น ๔) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด ๕) ดูแลช่วยเหลือเยียวยาที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม ๖) การกำกับติดตามและประเมินผลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

๒. มาตรการแนวทางการช่วยเหลือเมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์	๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา ๒. สร้างความตระหนักประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์เช่นการซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น
๒. คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้น ในสถานศึกษา	๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประเมินสถานการณ์และคัดกรองให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา ๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดระดับความรุนแรงของเหตุการณ์ ๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุสามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที ๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๓. จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น ๒. สถานศึกษาระบุเหตุช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การเก็บข้อมูล การรับฟัง การเจรจาต่อรองการประสานความร่วมมือ เป็นต้น
๔. ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ)	มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจนเป็นการเฉพาะกับสถานการณ์เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
๕. ติดตามและประสานงานในการประเมินสภาพจิตใจของนักเรียน	มีการประสานงาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

๓. มาตรการ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มาตรการช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจผู้ได้รับผลกระทบ	๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย ๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคมเพื่อสร้างความภาคภูมิใจ ๓. จัดส่งนักจิตวิทยาลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)
๒. ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่สามารถตรวจสอบได้ อาทิ การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเด็กนักเรียนหรือผู้ประสบภัยในสถานศึกษาการขอรับบริจาค ๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมี เช่น เงินกองทุนช่วยเหลือเด็กจาก พมจ. เงินกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

๔. มาตรการการรายงานเหตุ

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. รายงานระหว่างประสบเหตุ	๑. กรณีฉุกเฉิน กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว) - รายงานต้นสังกัดทราบทันที - ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ ๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน - รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ - บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด
๒. รายงานหลังประสบเหตุ	- รายงานผลการดำเนินการ - รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา	รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

